

PŘÍBĚH

JAK SI KOLÁŘSKÝ TOVARYŠ ZACHRÁNIL ŽIVOT

Kdoví jak to bylo — ale o tom brněnském kole se vykládal ještě jiný příběh.

Před moc a moc roky žil v Ochozi jeden kolářský tovaryš, a ten chodil den co den do Brna, dělal u jednoho mistra. To je pěkný kus cesty, ale tovaryš byl mladý a nic mu to nedělalo.

Když se tak jednou vracel domů — našel u cesty ležet nějakého člověka. Shýbl se k němu, jestli se mu dá ještě pomoci — ale neznámý byl nadobro mrtvý. Tenkrát žilo ještě po krajině hodně loupežníků a některý z nich si v tom lese na ubožáka počíhal. Jak se tak tovaryš rozhlédl, najednou vidí, že se k němu ženou dva jezdci a rovnou na něho:

„Co tady děláš, panáčku?“ uhodili.

„Podívejte se — našel jsem tady v příkopě zabitého člověka.“

„Nezabils ho náhodou sám? Vždyť máš ruce celé od krve!“

Moc se s ním nebavili, chytili ho a odvedli ho v poutech do Brna. A tam s ním hned na místě udělali krátký soud:

„Za ten krvavý čin si zasloužíš nejhorší trest: než se rozední, městský kat tě pověsí na šibenici!“

Milý tovaryš se nadarmo bránil a obhajoval. Nikdo ho neposlouchal a

pověst

kázali jej odvést do šatlavy.

Pro mladého koláře nastala poslední noc. Nemohl usnout a jen pořád myslel na to, že umře v hanbě a přece bez nejmenší viny. V tom zoufalství přišel na to, že mu biřici zapomněli vzít nůž, měl ho schovaný v botě.

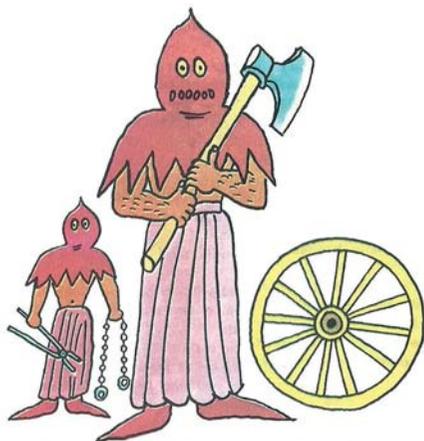
Tak si sedl a tím malým nožem začal vyřezávat z věžeňské lavice kolo. Kousek po kousku, loukot' po loukoti.

Když se začalo rozednívat a přišel pro něho kat, údivem zůstal celý zkoprnělý: našel odsouzence a v ruce drží kolo od vozu.

Všichni si je prohlíželi a divili se! Když se soudci znovu sešli a poradili se, na místě rozhodli:

„To kolo, co tovaryš přes noc udělal, je zázrak a důkaz jeho nevinny.“

Tak prý se mladý tovaryš zachránil před šibenicí — a to kolo od těch časů visí na stěně v průchodu brněnské radnice.

WEB: www.octi.cz/sihasapa/
vyslo: 4. 1. 2023

Ilustrace: Testérka fotky: Canon S120
e-mail: sihasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael, bratři Grimmové

401

SIHÁČEK

leden 2023

Jak to zvládáme **CO SE STALO**

22. 12. — byly teploty kousek nad nulou a sníh, který napadl na konci minulého týdne, tál. Schůzku jsme strávili v klubovně, jelikož to byla schůzka Vánoční.

Další příběh Přátel z pravěku jsme se odložili na následující rok :—D. Přicházeli jsme postupně, jelikož přijížděli i hosté. Z aktuálních aktivních dětí přišla polovina. Přichází pod stromček dali dáreček a na talíře pak cukroví a ovoce.

Začali jsme DIA pohádkou, tentokrát to byla »**O kohoutkovi a slepičce**«. Pohádka byla nezvykle dlouhá, vystřídal se 36 obrázků. Po pohádce jsme si chvíli povídali „o minelách“, které autoři zařadili (upřímně samotného mě překvapily...). Pro zajímavost — *vysoké jedle a na nich šišky plné jaderok... .. Jakmile šiška spadla ze stromů, jádérka se vysypala - a přece každý oddílem odkojený ví, že jedlové šišky se rozpadají na stromech.*

Potom jsme si nalili punč, udělali letošní společnou fotku a pustili se do ochutnávky cukroví, a vyzkoušeli si jediný vánoční zvyk - rozkrajování jablka.

Následně jsme si pověděli o výročí, které na letošní prosinec připadá — je to právě 20 let co vychází oddílový časopis Siháček. Dnešní číslo má tedy pěkně kulaté číslo 400. Každou stovku doprovází shrnutí všech čísel v elektronické podobě. První dvě vycházely na CD, třetí na DVD a letošní čtvrté na USB FLASH.

Protože Milach podcenil přípravu, podívali jsme se na náhled obsahu pouze na obrazovce notebooku. Na paměti se nachází všechny Siháčky, oddílové kartičky k akcím (těch je aktuálně 92), pamětní listy a oddílové ocenění »výzva«.

Jelikož čas plynul rychleji než bychom chtěli, pouštění lodiček jsme nahradili pouze jednou v malé misce :—(. No a pak už přišlo k rozdávání dárků. Největší ohlas letos měl „pytel na ležení“ (bohužel se nám ho nepovedlo v omezených prostorách klubovny „nafouknout“, ale hádanku „Co to je?“ jsme zvládli).

Na závěr jsme si rozdali »nové číslo« oddílového časopisu, popřáli si pěkné vánoce a zbytek tohoto roku. Sejdeme se tedy za další dva týdny...

